

**Litterae Societatis Iesv E Regno Sinarvm Annorum MDCX.
& XI. Ad R. P. Clavdivm Aquauiuam eiusd. Societatis
Præpositum Generalem**

Trigault, Nicolas

Avgvstae Vindelicorvm, 1615

De Anno Sinico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68733](#)

Mathematicarum parte; quod ab ipsis fundamētis notam eruat veritatem. Vnde ipsi Regij nunc Mathematici nihil aliud norunt nisi Eclipses supputare & nugas quasdam ē iudicaria petitas pronunciare: visis ergo libris nostris, quos Pater Matthēus Ricius Sinicos fecerat, nihil mirum est ab hominibus sciendi cupidissimis ijsdēq; acutissimis eos exoptari. Mahometanorum libri quantumuis in Sinicam translati linguam, Sinenses fastos nihil emendarunt. Mahometanorum Mathematicorum Collegium à Rege excitatum; etiamāum viget, in quo eclipses ex proprijs eorum regulis supputantur; eaque omnia fiunt quæ ab Sinis Mathematicis fieri iam dicta sunt.

De Anno Sinico.

Annus apud Sinas lunaris est, qualem olim Hebræis in vſu fuisse legimus: cursum scilicet Lunæ cum Solis motu quoad fieri potest componunt. Itaque anni sunt mensium aut potius lunarum duodecim, nisi quod bis quinto ferè quoque anno intercalarem lunarum tredecim interserant. Et quoniam hos inter se Principum planetarum motus in annos singulos computant, & vtrumque inter se componunt, hinc sit ut in Calendarij Sinensis correctione, nihil opus sit cyclo illo decennali, quo Ægyptij & Arabes vtebantur, aut alio quoli.

quolibet artificio, ad solis motum cum lunæ cursu componendum, nam vnius horæ ac viginti octo minutorum ex Alphonsinis tabulis anticipatio, quæ nouilunia numero aureo Europæ inserit, ab ipsis in annua supputatione continetur, quod ut facilius intelligatur & alia quædam ex infra dicendis, aduertendum est Sinas nec habere, sed nec habere velle Calendarium perpetuum; verum in annos singulos nouum cedunt in dies singulos; idque typis mandant, & in vniuersi regni fines amandant. sumptus in eam rem ex ærario regio suppeditatur, qui tametsi multis aureorum millibus constet, habetur tamen non male collocatus neque vlo modo adduci se sinunt ut fastos velint habere perpetuos.

De Mense, die, hora.

Cum lunaris Mensis sit dierum viginti nouem, & horis duodecim & minutis quadraginta quatuor excedat hos dies, ideo Sinæ mensem alterum triginta dierum circulis, quem magnum vocant, alterum nouem ac viginti, quem paruum dicunt, de finire solent. Dies, quem naturalem Astrologi vocant, à media nocte in medium noctem insequentem Sinis est usu receptus; sed eum

L 2 non